

[Ole Bernt Henriksen]

det, fru Ingerlise Koefoed hele tiden har sagt, der kalder mig herop.

Jeg bemærker, at fru Ingerlise Koefoed er et yderst materialistisk menneske, åbenbart i modsætning til os andre. Fru Ingerlise Koefoed synes at mene, at penge i denne sag er alfa og omega, og at det i og for sig er lykken at bruge flere og flere penge på de kulturformål, som står fru Ingerlise Koefoeds hjerte så uendelig nær, bl.a. de smalle film, jeg efterhånden har hørt omtalt så mange gange, uden at jeg dog er ganske klar over, hvad der skal forstås ved ordet, for det er næppe småfilm, der tænkes på.

Jeg vil gerne spørge fru Ingerlise Koefoed: Var det ikke en idé at overveje, om SF ikke skulle få en fornyende kulturpolitik, sådan at vi andre fik nogle ideer at tage stilling til, når den stakkels minister skal prøve at forsvare sine budgetter? Så kunne det godt være, han havde brug for nogle ideer til noget nyt. Men fru Ingerlise Koefoed forsvare kun det gamle og er oven i købet sur på ministeren over, at han om-disponerer. Jamen hvad er det da for noget?

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige til fru Ingerlise Koefoed, at jeg synes, det er en utrolig gammeldags og konservativ holdning, at reklamer skulle medføre, at kanaler ikke kan sende noget for mindre befolkningsgrupper. Jeg er enig i, at i den periode man sender reklamerne, omkring reklamerne, vil man naturligvis lægge nogle ting, som henvender sig til mange. Men hvorfor skulle man ikke kunne bruge andre sendetidspunkter, tidlige og sene, til at lave noget for de mindre grupper? Det mener jeg godt man kan. Hvis man har en lille smule sprudlen af fantasi på stationen, så kan man godt gøre det. Derfor mener jeg ikke, at det, at man får reklamer på en station, nødvendigvis medfører, at man ikke kan sende smalle programmer.

I øvrigt må jeg sige til fru Ingerlise Koefoed, som jeg ellers har meget stor respekt for, at det kneb lidt med hørelsen, for faktisk var min argumentations slutdel, at grunden til, at jeg bækker Danmarks Radio så meget op, som jeg gør, er, at jeg mener, at Danmarks Radio uden reklamer skal være det område, hvor vi ca. 100 pct. kan garantere, at den type smalle programmer kan være. Det er dér, alsidigheden i mediebilledet efter min opfattelse kommer ind.

Men tilbage til det første: Jeg mener godt, at man i programmerne kan lægge⁶ udsendelser, der ikke retter sig til de mange, selv om man i samme kanal har reklamer.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Ja, man er allerede dybt rystet, når man kun er afløser her.

Jeg kunne måske få dokumentation for, at udgifterne til det kulturelle stiger og stiger. Med hensyn til alle disse nye ideer, man taler om, hvad med at få en ny idé om, at de selv betalte for alt deres tant og fjas i stedet for vi andre?

Så vil jeg godt sige til den konservative ordfører, som kom lidt let over det svar, den konservative ordfører kom med tidligere til mig, om, at Musikhuset skulle hvile i sig selv, at man havde rigtignok glemt etableringsudgifterne. Der er givet støtte til dem, men dem talte man overhovedet ikke om.

Jeg vil sige til SF's ordfører: Hvad med at holde en dejlig tale om, hvorledes vi skal få folk til selv at betale de kulturelle aktiviteter, og at der ikke skal være nogen kulturpaver i et eller andet råd, der skal bestemme, hvad der er det rigtige?

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fru Ingerlise Koefoed for en afsluttende kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg skylder fru Marianne Jelved et svar endnu på spørgsmålet om de stigende kulturbudgetter i 1980'erne. Jeg takker fru Marianne Jelved og Socialdemokratiet og SF for, at vi fik stigende kulturbudgetter. Det var præcis på grundlag dels af den kulturpolitiske dagsorden, dels af ændringsforslag stillet af de tre partier, som forøgede musiklovspengene, teaterlovspengene osv. Tak for det – men det var altså dengang.

Når hr. Ole Bernt Henriksen beskylder mig for både at være konservativ og materialistisk, så må jeg sige, at jeg ikke rigtig kan genkende mig selv, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Jeg er ikke særlig materialistisk.